

Arrest

nr. 307 995 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen 19 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 maart 2024.

Gelet op de beschikking van 24 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, van haar voogd en van haar advocaat A. VALCKE, loco advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep lijkt derhalve doelloos te zijn geworden.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. X en X).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 mei 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1543 legt de eed af en tolkt Spaans – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord en op het gegeven dat de bestreden beslissing werd ingetrokken. Verzoekster betwist niet dat de bestreden beslissing werd ingetrokken maar licht toe dat zij heeft gevraagd om te worden gehoord omdat haar situatie haar niet duidelijk was; verweerder heeft de bestreden beslissing immers zonder meer ingetrokken zonder hierbij verdere uitleg te verschaffen, zodat zij “geen idee had wat er aan de hand was”. Intussen heeft zij vernomen dat verweerder een nieuwe weigeringsbeslissing heeft genomen en heeft zij ook hiertegen een beroep ingesteld bij de Raad. Verzoekster is het er mee eens dat het voorliggende beroep zonder voorwerp moet worden verklaard.”

De verzoekende partij licht ter zitting toe waarom zij heeft gevraagd om te worden gehoord en besluit dat zij het ermee eens is dat haar beroep zonder voorwerp moet worden verklaard. Zij werpt dan ook geen ander licht op hetgeen werd vastgesteld in voormelde beschikking.

5. De Raad stelt vast dat het beroep zonder voorwerp is. Daar het beroep doelloos is geworden, moet het worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. MAES